HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כגון דקיימי דרא דגברי. הלחם עומד במפתן ורואה ומגיד לזה וזה לזה עד הכהן הלז בעיר: **מנא הא מילתא.** לימדי לתיירי במנחת הא מילתא לחזוקה נקט נמי הא: **מנן.** במתניתי: **שנע חנויות.** כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבלה ומנחת בשר בלתי הלך אחר הרוב והא קמן מוזיגי ברובא **דהיתירא: ופנהדרין.** לתנן (סנהדרין דף מ.): י"ב מזכין וי"ח מחייבין זכאי: **קטן וקטנה.** דפליגי רבנן עליה דר"מ ביבמות (דף פח.): דתנן[1] יבם קטן שבא על יבמה קטנה יגדלו זה עם זה ולא מיישינן שמא ממנא לילוית או הוא סריס ומנחת פוגע בשבא אחיו שלא במקום מצוה דבעי לאקשי לאחיו אם ובאי לאו כר' הוי הוא שלא ממרינן זיל בתר רוב קטנים דעלמא לאיקשי סריסים והיינו רובא דליתיה קמן: **לחיה מרישא של עולה.** שהיו יכולין לחלותו ולבדוק בקרוס של מוח שמא ניקב והוא שמא מי"ח טרפות[2] ומשום דכתיב (ויקרא ח) ומשא אותה לא נתמחיי לחוץ ולא נתמחיי לנתמחיי שאסור לחתוך נתמחיי אחד לשנים וקרבן טרפה פסולה בשמעתא קמייתא דמנחות (דף ה:) שכשהוא שומר למטה [ויקרא ח] מן הכתף שהיו מ"ל שלא להוציא את הטרפה: **דפלי ליה.** ז[3]קורעו ומוציאו ולא יבדיל: **פלי.** פרט"ר בלע"ז: ח[4]**לייף.** מחובר. תרגום ומבדח[5] ותלפף: **גומרתא.** גמלת: **וקלי ליה.** לעשה הגולגולת לבדוק ליה לקרוס: **ממחך בגידין.** לע"פ דקשין כעצמות: **מגליה.** המקריב שלמים או מנחת מכשר ואיל קרב אליה עם האימורים. מן הכליות ולמטה לגד הזנב והזנב קרי ליה אליה: ט[6]**חוט השדרה.** שנפסק טרפה. וכולהו מנהו בחלו טריפות (לקמן מב.): **דמתפתי פסק ליה.** שמשפיל לחותכה שמוך לזנב שאפילו נפסק החוט בחותו אליה אין הבהמה טרפה כו כלאמרינן בחלו טריפות (שם מה:): עד היכן חוט השדרה עד בין הפרכות דהיינו כנגד היריכים שהחוט מתפצל שם לג' אחד פורש ללד עשו ימין האליה שקורין הנק"ס בלע"ז והשני לשמאלו והאמצעי הולך כלכלו על סוף הזנב ומבין הפרכות והלאה לא מתקרי חוט השדרה להטריף בו שכבר[7] הבהמה נסמך על ירכה ולא על אליה ואין צריך לחוש והא נמי מבין הפרכות ולמטה פסיק ליה לאליה ובודק כל החוט שנשאר מבין הפרכות ולמעלה עד החוט של רחם שהוא יוצא משם: **מקום שהכליות יוצאות.** למעלה מן הפרכות הוא. בגבורות (דף פח.) לתרוייהו בי מבין כליות יוצאות: **היכא דלייף.** שהחוכר מבחוץ לגד הגב ואינו פותח לגד הגב ולא לגד החלל שהוא מבקע את השדרה כולה לגרכה: **שלמה שמו.** אפילו לחמר עריפה עולמית אלמא לא מצינו למיתבר גרמי ולמיבדק מי טרפה היא דניחי מחרייתי: **מאי נפקא מינה.** מי טרפה היא הא לאו קרבן הוא והמערופה[8] לא נפקא אלא שהבהמה לעולם בעין עריפה שלא יתמחנה לגברין אבל טרפות מחייב לא שמעינן מינה: **האמר** ש[9]**זר יעלי.** בקדושין (דף מ.) לענין לאסור בהנאה: **לפרה לפיג בה לקדשים.** כפר לעמך יכפרלו [בדברים כא] מה קדשים לאסורין בהנאה אף פרה לאסורה בהנאה וס"ל לענין טרפה מהתם מיפוק: **כשפיה שלמה.** שלא יתמחנה: **חטאת קרייה רחמנא.** (במדבר יט) למי נדה חטאת היא: **ולילמא דקיימי דרא דגברי.** גלא זה היה יכול לומר כגון שהיה לחם עומד בפתח בשעת הסגר ולחה שלא מסר שלא רואה לפרש בפותחו ענין שאף הכהן עלמו היה יכול לידע: **מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא.** ופ"ת מין יתלמרינן זיל בתר מזקה כ"ש בתר רובא דרובא ומזקה רובא עדיף[9] וי"ל דלרב אחא בר יעקב בעי גלא קיס ליה מזקה מקרא ולמאי דמפרש רבינו חייס להא דרובא עדיף מחזקה לא[10]מסברא שלא יליפינן מפרה לחומה לחזקין בתר רובא לע"ג לחיכא מזקה כנגד הרוב לחוקי גברא קמזין עלין בחזקת טמא למי שהיה בכלי: **אבל היכא דלייף ליה בה.** מקשין למאי לא יליף מכל קרבנות דלמו שבא ולא חייסינן שמא ימלא קרבן טרפה ומנחת שחלו שבא ופ"ל דלחין יכול להוכיח משם דלחיכא למימר דמספק נמי אמר רחמנא דלמחי שבא מלות קרבן כמו שבפיקוח נפש ממרינן בספ"ק דכתובות (דף טו:) גלא הלכו בו אלא בחי הרוב: **דמנח גומרתא בו.** ולפילו חל ערב פסח להיות בשבא מלאכה שאי אפשר לעשות מע"ש דומה לח שבשבא: **אתיא** מעגלה **ערופה.** תימה גלא דמי גבי פרה ועגלה היו ללייף ליה לן בה וי"ל [5]דמשמע דבשעת שריפה ולאחר עריפה תהיה שלימה כמו בשעת שחיטה ועריפה:

הערופה בשהיא שלמה. לקמן בפרקין (כד.) דרשינן נמי מהטרופה זאת בעריפה ואין לאחרת בעריפה ובסוף פרק כל הבשר (לקמן קח:) גבי דבר שנעשה מלותו [6]ממר תרי מיעוטי כתיבי ושמו הטרופה וי"ל דמהטרופה משמע שפיר הסוח מיעוטא דזאת בעריפה ומדשמך הטגלה להטרופה דרשינן הטגלה שלמה: **אתיא** מפרה אדומה. ופ"ת כיון דפרה בת שתי שנים ס"ל דילמא היינו משום דלוקמים לחזקה שאינה טרפה למ"ד [7]טרפה אינה חיה ומיהו כלן י"ל דלחיכא חזקה לחרת כנגדה להעמד טמא על חזקתו לגבי לקמן דליף מעדים זוממים דקאי וי"ל דכל חזקה גלא נחברה ולא נודעה לפילו שנה אחת לא חזלינן בתרה ויש ללמוד מתוך כך הלכה למעשה דאם עשה גזיזות מכאה בהמות ואח"כ נשחטה אחת ונמלאת טרפה שכולם לחזורות דאין לי להעמיד פרה לחזקתה ולומר השאת הוא דנטרפה מיהו בטרפה מחמת שהיתה לה קרוכה דאם היינו בקיאין לבדוק לאפשר שהיה לה היתר אין לאסור דהוה ליה ספק ספקא ספק אינה טרפה א] ואם תמלא לומר טרפה לימא לאחר כך נטרפה: **חטאת** קרייה **רחמנא.** תימה גלא קאי הא טעמא נרים אין מעמידין (ע"ז כג.): דדייק התם גבי פלוגתא דרבי אליעזר ור' יהושע עד כאן לא פליגי אלא בשאפשר לבוי היכא דודאי רבעה אבל ספוקה ש"מ דפרה קדשי מזבח היא ומשני דשאני פרה דקרייה רחמנא חטאת אלא מעתה אפשר ביוצא דופן אלמה תניא הקדישה ליוצא דופן ספוקה ור"ש מכשיר פירוש ואי אימא להכי דרשה לחטאת אפשר לקרא גלא הוה פליג ר"ש ומשיק אלא שאני פרה דוחיל ומוס פוסל בה דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בה לכך ספוקה נרבעה וביוצא דופן כשרה ונרבע דספלי ביוצא דופן משום דספרי דקדשי מזבח היא ומיהו על כרחין אי אפשר לפרשה כן דבכל דוכתא אמרינן שאני פרה דקדשי פלא הכיא ש"מ כוה אלמי ש"מ וגלא דקרא ש"מ דכל פרה של מוח ואפילו אם ניקב קרום של מוח ואם לאו ועכשיו אין בו משום שבירת עצם. ועדיין לא מצית למילף מהכא דזיל בתר רובא: וכי תימא דמתחי ופסיק ליה כלומר דפסיק ליה במקום חוט השדרה למטה מן העצה כלפי הראש. לעומת העצה אמר רחמנא וכו'; אבל היכא דלייף כלומר שמחוברת ז) שצריכה תמימה מצד אחד ליה לן בה: אתיא מעגלה ערופה וכתב גלא שבקונטרס הגיה וכתב ס"ג גלא שאני פרה דוחיל ומוס פוסל בה ולא גרסינן גלא נפסקים לא היה וכו'. ולישחוט שמא טרפה אלא תדע דזיל בתר וכו'.

גליון הש"ס

גמ' ולא נתחיה לנתחים. ע"ל דף כז ע"ל תוס' ד"ה מעין:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תד"ה אחת שאי אפשר מלמד וכו' ומס מעגלה לומר טרפה. נ"ב עיין בעיבורא לשיטתא למהר"ש מלשנים בספר קדל מליה רבא חוטא דף ל"ח ע"ד מ"ש שם:

לעזי רש"י

פרט"ר. לפרוק. הגה"ש [הגה"א]. יריכיים.

מוסף רש"י

בגבורת ט' חנויות. דתניא ובמתניתא הלך אחר הרוב, דלעיל דתנויות לפניהן הן ומנו רובן שרובן שרובן מוכרות בשר שחוטה (יבמות קיט. וכע"ז בבורות יט:). **וסנהדרין.** י"ב מזכין וי"ח מחייבין דקי"ל דזכות, דכתיב [ישעיה נג] לכן אחלק לו ברבים וגו' רובן מזכין וקטן ניטו (יבמות שם וכע"ז בבורות שם). **שהכליות יוצאות.** מת הלב עשה קן, ומנין שהכליות יוצאות שנאמר (תהלים טז) אפכך את ה' תמיד שויתי לנגדי כי מימיני בל אמוט (ברכות סא.).

רבינו גרשום

אדהכי דהכהן הלך לביתו עמדו לשם דרא דגברי והם ראו דלא בצר כלל ומשום הכי צריך להסגיר ועדיין א' אני דלאו אוקים מילתא אחזקה: כגון תשע חנויות וסנהדרין לא קא מיבעיא לי. תשע חנויות כיצד כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבלה ומצא אדם תחיכה של בשר בארץ אמרינן דכל דפריש מרובה פריש וכשרה. סנהדרין כיצד אי שלשים ושנה לזכות שלשים וה' לחובה אחרי רבים להטות. אלא כי קא מיבעיא כגון קטן וקטנה דאמרינן קטן קטן ולא קטנה כלומר דאמרינן קטן וקטנה לא חולצין ולא מיבמין קטן שמא ימצא סריס חמה ומאי סריס חמה שאריע לו מחמת חולי כלומר שנפלו לו בני מעים שלו בביצים ווו גרב' ומאי קטנה שמא תמצא אילונית שאין לה דדין ואינה ראויה לילד ואינה ראויה ליבום ומדליבום אינה ראויה לחליצה נמי אינה ראויה והשתא קא מיבעיא לי' חולצין או מיבמין אי לא אי אזלינן בתר רובה ורובה אין נמצאין לא סריס חמה ולא אילונית אי לא אזלינן בתר רובה ויכולין לחלוץ וליבום: ונתח אותה לנתחיה אותה לנתחים. כלומר הראש יפריש מן גופה ולא הראש עצמה לנתחים וליחוש שמא רבי' (וגרוע) [ופסול] הוא לעולה אלא תדע דאזלינן בתר רובה דאינו ניקב קרום של מוח: ממאי דלמא דפלי ליה ובדיק ליה. כלומר בקעו לצד אחד אבל היכא דלייף שמחובר היה עדיין מתחת דלא ניתח אותה כולה לנתחים לית לן בה ולא מצית מהכא למילף בתר רובה: דמנח גומרתא עליה וקלי ליה. כלומר על העצם של ראש מניח גחלת ושורף העצם כנגד קרום של מוח ורואה אם ניקב קרום של מוח ואם לאו ועכשיו אין בו משום שבירת עצם. ועדיין לא מצית למילף מהכא דזיל בתר רובה: וכי תימא דמתחי ופסיק ליה במקום חוט השדרה למטה מן העצה כלפי הראש. לעומת העצה אמר רחמנא וכו'; אבל היכא דלייף כלומר שמחוברת ז) שצריכה תמימה מצד אחד ליה לן בה: אתיא מעגלה ערופה וכתב גלא שבקונטרס הגיה וכתב ס"ג גלא שאני פרה דוחיל ומוס פוסל בה ולא גרסינן גלא נפסקים לא היה וכו'. ולישחוט שמא טרפה אלא תדע דזיל בתר וכו'.

תורה אור השלם

1. לֹא תַחֲרֵשׁ אַחֲרֵי רַבִּים לָרָעַת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רָב לְנַטֹּת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת: שמות כג ב
2. וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ: ויקרא א ו
3. בְּבֵית אֶחָד יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ: שמות יב מו
4. וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיי חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְּמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה יְסִירֶנָּה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב: ויקרא ג ט
5. וְכֹל זְקֵנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל הֶחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בַּנָּחַל: דברים כא ו
6. וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹרִיצָא אֹתָהּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו: במדבר יט ג
7. וְלָקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא טז ז

שיטה מקובצת

א] כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי לא בצר לא בצר כדקאי קאי: ב] אחרי רבים להטות רובא. נ"ב עי' תוס' בכורות דף יט ע"ב: ג] וקלי ליה ובדיק ליה דתניא אבל השורף בעצמות והמחתך בגידים אין בו: ד] דפלי ליה פלי פנדיר בלע"ז: ה] לייף מחובר תרגום וחברת ותלפף ונ"ב בקצת ס"ז נמצא דפלי ליה חברו בגט פשוט ההוא גט מקושר דאחא לקמיה דרב סלא חסידא כל יומא הוה פלי ליה לקמיה כך מצאתי בס"י: ו] והזנב קרי ליה אליה תמימה שאין רשאי לבקעה ולחלקה ואפילו לבודקה הס"ד: ז] לא מתקרי חוט השדרה להטריף בו שכבר כלה כחו שכבר הבהמה נסמך גבה על יריכה ולא על חללה: ח] הא לאו קרבן הוא ומהשתא נמי לא נפקא לן אלא שתהא לעולם: ט] האמר דבי ר' ינאי בקדושין וכו' נ"ב נ"א בקצת ס"י האמר דבי ר' ינאי ולפי' מקדשים ליאסר בהנאה: י] וא"ת כיון שלמדנו דאזלינן בתר וכו': יא] מחזקה לא ילפינן מסברא: יב] גבי דבר שנעשה מצותו אין מועלין בו אמרינן תרי מיעוטי כתיבי:

עה א] מי' פ"ו מהלכות מעשה קרבנות הלכה יט:

עו ב] מי' פ"ו מהלכות ק"פ הלכה ס:

עז ג] מי' פ"ח מהלכות מעשה קרבנות הלכה יח:

עח ד] מי' פ"י מהלכות רוצח הלכה ט:

עט ה] מי' פ"ט מהלכות עבודת יום"כ הלכה יד: